

Men vi skal ikke stille os i vejen for, at ministeren får orden i sin lovgivning.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg skal ikke gentage, hvad de andre ordførere har sagt. SF er enig i, at disse ting skal laves om. Så vi støtter lovforslaget.

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne starte med at takke erhvervsministeren for, at hun så ærligt og åbent erklærer her, at som følge af en beklagelig fejl i Erhvervsministeriet blev loven underskrevet, inden Kommissionens bemærkninger forelå. Det synes jeg er ærlig snak, og det vil vi så tage, som det er, og Fremskridtspartiet støtter selvfølgelig lovforslaget.

Frank Aaen (EL):

Der er vist ikke nogen grund til at trække det at få rettet en fejl i langdrag.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hvad enten der er røde ører eller ej – om de sidder på erhvervsministeren eller på embedsmændene, skal være usagt – kan vi selvfølgelig støtte, at man får rettet denne fejl.

For os at se har det såmænd ikke noget at gøre med den diskussion, vi i sin tid havde om selve lovforslaget. Det her drejer sig om at rette en fejl, der er sket i ministeriet, og Folketinget skal naturligvis medvirke til at få rettet den fejl i en fart.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg har bestemt røde ører, og da jeg i forvejen har ret store ører, kan det virkelig blive til noget. Så jeg vil gerne undskylde, at vi glemte tilføjesen /EØS, for det var noget værre rod. Men jeg takker for tilslutningen, og lad os så skynde os at glemme denne sag igen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse

mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 20: Forslag til lov om ændring af lov om kommuners og amtskommuners deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter.

Af erhvervsministeren (Mimi Jakobsen).
(Fremsat 3/10 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ole Vagn Christensen (S):

Socialdemokratiet går ikke ind for at ændre en lov, der i praksis har vist sig at være yderst hensigtsmæssig, og Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen i Danmark har begge tilkendegivet, at de ingen indvendinger har mod dette lovforslag.

Socialdemokratiet er enig med ministeren i, at det ikke længere er nødvendigt at have en revisionsbestemmelse i loven, og kan derfor støtte lovforslaget.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Danmark plages af megen overflødig lovgivning, og noget af lovgivningen er endda skadelig. Derfor er det ofte godt at forsyne love med en automatisk udløbsdato.

Desværre foreslår regeringen nu at fjerne udløbsdatoen fra en af de mere skadelige erhvervslove, nemlig loven om kommunal erhvervsudvikling, og regeringen foreslår dermed, at loven gøres permanent.

Loven åbner mulighed for, at amter og kommuner kan støtte enkeltvirksomheder i deres område, og muligheden for at give støtte til enkeltvirksomheder er bl.a. blevet brugt i Nordjyllands Amt. Amtet har f.eks. givet støtte til nordjyske virksomheders køb af ekstern bistand til miljøstyring og kvalitetsstyring. Og hvis andre amter får øjnene op for mulighederne i loven, risikerer vi, at det kommunale Danmark begynder at køre på frihjul i erhvervspolitikken, og konkurrenceforholdene i landet vil dermed på grund af den offentlige støtte blive særdeles ulige.

I Den Europæiske Union er man ved at fjerne de skadelige nationale støtteordninger, men samtidig er vi ved at opbygge støtteordninger i de danske kommuner. Det er i sandhed en paradoksal situation.

Loven om kommunal erhvervsudvikling giver ikke kun mulighed for at køre på frihjul med hensyn til erhvervsstøtte. Kommuner og amter har også mulighed for at starte deres egne eksportfremstød og etablere, hvad man kunne kalde »ambassader« i andre lande, f.eks. i Polen og Rusland. Det er med til at underminere helheden i det samlede danske eksportfremme-arbejde, og det er spild af ressourcer.

Gennem de senere år har kommunerne brugt loven i et forsøg på at gennemføre en form for systemeksport. Det har ikke været nogen succes. Kommunernes Landsforening erkender selv i en ny rapport, at kommunerne ikke er gearede til opgaven. Desværre kan kommunerne nå at gøre meget skade, inden de opdager, at de er uegnede til systemeksport.

Hvis kommunerne virkelig ønsker at bruge systemeksport til at fremme omsætning og beskæftigelse – vel at mærke i den private sektor – burde kommunerne i stigende grad overlade teknisk komplicerede opgaver til danske virksomheder. Det gælder bl.a. inden for miljø- og energisektoren og på det sociale område. For jo oftere danske virksomheder kan henvise udenlandske købere til deres kommunale referencer og dokumentere, at de har varetaget krævende opgaver i Danmark, jo mere bliver dansk eksport styrket.

Loven om kommunal erhvervsudvikling er en fejltagelse. I stedet for at gøre loven permanent bør regeringen skrotte den. Det bør være forbudt at give kommunal støtte til enkeltvirksomheder. Det bør også være forbudt at oprette kommunale »ambassader«, og det bør sikres, at kommunernes systemeksport kan kontrolleres direkte af Konkurrencerådet.

Venstre er imod lovforslaget.

Pernille Sams (KF):

Med dette forslag ophæves revisionsbestemmelsen i lovens § 6, og regeringen gør dermed loven permanent.

Det er ikke nogen hemmelighed, at denne lovgivning bestemt ikke er Det Konservative Folkepartis kop te, for sammen med regeringens udvidelse af kommunalfuldmagten fra sidste år har det nu åbnet en hel ladeport for unfair offentlig konkurrence for skatteydernes penge,

idet kommuner og amter har fået alt for frit spil, og vi ønsker på ingen måde at medvirke til at gøre denne retstilstand permanent; tværtimod ønsker vi kommunalfuldmagten strammet op, således at det meget tydeligt præciseres, at kommuner og amter ikke må drive egentlig erhvervsvirksomhed. Og vi ønsker øget udlicitering. Det modsatte, indlicitering, som nærværende lov giver mulighed for, er der ingen sund fornuft i.

I øvrigt er det umuligt at danne sig et indtryk af, hvad der reelt foregår af erhvervsaktiviteter og erhvervsstøtte i hele den kommunale sektor. Det er mere end 0,5 mia. kr. årligt, der bruges af skatteydernes penge på forskellige aktiviteter, men der er ingen gennemsigtighed i systemet. Nogle af pengene er totalt spildt; andre virker stærkt konkurrenceforvridende og er derfor skadelige. Og nu er der altså også gået mode i, at amter og kommuner etablerer små repræsentationer i udlandet, små kommunale »ambassader«. Der er ingen grænser for opfindsomheden, når øvelsen går ud på at bruge andres penge.

Tænk, hvis man i stedet for alle disse kommunale erhvervsventyr, som er dyre og skadelige, brugte den lille milliard kroner på at lette erhvervslivets skatte- og omkostningsmæssige pres! Så ville vi meget gerne medvirke, for det kunne der blive en fin konjunkturudligningsordning eller andre nyttige ting ud af.

Men overordnet er vi inderlige modstandere af regeringens, SF's og Enhedslistens ønske om at lade det offentlige underminere det private erhvervsliv for skatteydernes penge. Det er kortsigtet politik, som koster os konkurrenceevne, arbejdspladser og økonomisk velfærd.

Villy Søvnald (SF):

I SF er vi jo meget optaget af at styrke den lokale erhvervsudvikling, og det, vi står med her, er en af mulighederne.

Det er jo meget interessant at høre både Venstres og De Konservatives ordførere. Det er specielt interessant, hvis man erindrer sig, hvad der sker rundt om i kommunerne, dér, hvor folk måske er lidt tættere på virkeligheden, og hvor Venstre-borgmestre og ganske få konservative borgmestre – dem er der jo som bekendt færre af – deltager aktivt i dette »syndefald«. Sådan er virkeligheden rundt omkring. Det er vel også grunden til, at Kommunernes Landsforening synes, det er en god idé.

Jeg skal såmænd bare sige helt sagtmødtigt: Vi synes, det er en rigtig god idé. I modsætning til

de to foregående ordførere opfatter vi i SF ikke den offentlige sektor og den private sektor som hinandens modsætninger, men som to sektorer, der understøtter hinanden på den måde, at når der er god gang i den offentlige sektor, så er det kendetegnet ved, at den offentlige sektor efterspørger en hel række aktiviteter hos det private erhvervsliv og på den måde er med til at skabe en stærk og dynamisk udvikling.

Vi kan derfor varmt anbefale, at det her får lov til at fortsætte.

Annette Just (FP):

Da mit partis ordfører desværre ikke kan være til stede lige nu, skal jeg blot sige: Fremskridtspartiet var imod, at man startede denne ordning, Fremskridtspartiet syntes, det var en dårlig idé, da den blev gennemført, Fremskridtspartiet har flere gange prøvet at få den stoppet, og Fremskridtspartiet er derfor stadig væk imod den.

Som det er blevet sagt af så mange andre før i tiden og igennem meget lang tid, ligger borgernes penge bedst i borgernes lommer. Og vi skal ikke have flere til at bruge borgernes penge på alskens ting fra produktion til alt muligt andet – for slet ikke at tale om erhvervsfremstød i udlandet. Det er en forkastelig idé, og vi er imod den.

Frank Aaen (EL):

Det største problem med den lov, vi behandler i dag, er, at den ikke er blevet brugt til ret meget, at den åbning af kommunalfuldmagten, som den var udtryk for – og det anerkender vi at den var og er – ikke har ført til ret mange nye arbejdspladser.

Indtil nu er der faktisk for få kommuner, der har brugt den mulighed, der ligger i loven, og det synes vi er en skam, for denne lov giver nemlig adgang til etablering af nogle arbejdspladser, og det er der jo brug for. For det erhvervsliv, som Venstre og De Konservative står heroppe og snakker om uanset hvad næsten, om hvor meget vi skal lægge ansvaret over på det private erhvervsliv, det skaber jo ikke nye arbejdspladser. Det er jo faktisk sådan, og det kan man bevise sort på hvidt, at jo mere det private erhvervsliv tjener, jo færre arbejdspladser er der.

Alle de penge, der i øjeblikket bliver hobet sammen, bliver brugt til at etablere arbejde i udlandet. Vi har lige læst i det ikke særlig marxistiske tidsskrift Mandag Morgen og i

erhvervsredegørelsen, som heller ikke er så rød, som man kunne ønske sig, at det danske erhvervsliv med alle de penge, man har tjent, planlægger at etablere 50.000 nye arbejdspladser i udlandet inden årtusindskiftet.

Det er jo ikke dér, beskæftigelsesproblemet bliver løst, og derfor burde man da, i stedet for at stå her og skælde ud, i virkeligheden erkende, at her er en mulighed for at støtte mindre virksomheder i lokalområdet og for at etablere egentlige arbejdspladser i kommunalt regi, dér hvor de store, dér hvor det private erhvervsliv svigter.

Så vi kan støtte, at den her lov bliver gjort permanent, og foreslår, at næste gang vi får den til behandling her i Folketinget, og det er, når den kommunale aktivitet på det her område har antaget et omfang, er vi nødt til at sige, at de begrænsninger, der er i loven, må vi have lempet på, så kommunerne kan komme videre frem ad denne her vej.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg må sige blot til hr. Frank Aaen, at når penge, der tjenes i Danmark, bruges på investeringer i udlandet, så er det jo ikke sikkert, at det skyldes det, som hr. Frank Aaen ønsker: at vi har behov for, at det offentlige så kradser flere ind og bruger flere på at investere selv. Så kan det jo være, at det skyldes, at vores investeringsklima i Danmark generelt er for dårligt, og at vi burde overveje lidt her i Folketinget, hvilke instrumenter vi kunne ændre på, så investeringsklimaet generelt for erhvervslivet i Danmark blev gjort bedre, så vi kunne fastholde flere af investeringerne i Danmark, frem for at de flytter udenlands. Men o.k., jeg erkender, at Enhedslisten og Dansk Folkeparti på det område nok ligger for langt fra hinanden til at kunne nå en fælles forståelse omkring det spørgsmål.

Så vil jeg sige omkring det lovforslag, vi behandler, at jeg synes, det er lidt overraskende, at vi jo egentlig behandler et forslag fra regeringen om at fjerne en revisionsbestemmelse. Dermed tager vi netop ikke lovforslaget op til egentlig revision og vurderer, om det er hensigtsmæssigt eller ikke hensigtsmæssigt. Det, vi skal træffe beslutning om her i Folketinget med det her lovforslag, er netop, om vi skal foretage en revision af lovforslaget, eller om vi ikke skal. Og jeg må sige, at jeg synes, det er dårligt, at regeringen ikke tør tage den revision med åben pande og få fordele og ulemper frem i lyset og så på den baggrund lade Folketinget vurdere, om loven skal fortsætte eller bortfalde.

Der er jo netop ikke tale om, hvis man nedstemmer regeringens lovforslag her, at loven så fjernes. Nej, så er der blot tale om, at Folketinget fastholder, at vi ønsker en revision af loven, og jeg vil altså gerne fra Dansk Folkepartis side i hvert fald fastholde, at Folketinget, uanset om man i øvrigt er tilhænger eller modstander af loven, så bør tage den revision, hvor man tager alle fordele og alle ulemper ind i billedet og tager en vurdering af det og en diskussion af det. Det er jo en langt mere konstruktiv måde at gribe det an på. Altså i dag genfremsætter vi jo blot her fra talerstolen de bemærkninger, vi gjorde, da loven i sin tid skulle træde i kraft.

Det var jo ikke det, der var meningen, da man indsatte en revisionsbestemmelse; det var, at man kunne tage en helt anderledes dybdeborende diskussion omkring det formålstjenlige i det her på baggrund af de erfaringer, man havde indhøstet. Og så kunne partierne diskutere det og nå frem til, om man skulle fortsætte ordningen. Det er ikke det, regeringen lægger op til, og jeg er ikke sikker på, at jeg får regeringen til at trække forslaget tilbage, og derfor bliver jeg selvfølgelig også nødt til at komme med nogle af de principielle bemærkninger til selve loven, som også flere andre ordførere har gjort.

For Dansk Folkeparti er det indlysende, at vi med den samfundsudvikling, vi har, og det offentlige engagement, vi har i selskaber og virksomhedsdannelse rundt omkring, har for mange gråzoner. Vi synes, det er bedre med rene linjer i erhvervspolitik. Det er bedre med rene linjer om, hvad der er offentligt, og hvad der er privat. De her mange gråzoner gør det nemlig meget, meget sværere at placere et ansvar, når noget går galt.

Det bliver sværere at placere et ansvar, når der er et underskud i tingene. Det er sværere at sige: Er det politikernes ansvar, eller er det dem, der er udpeget til at sidde i nogle bestyrelser, der har ansvaret for, at det går galt? Og normalt er det altid skatteyderne, der kommer til at holde for, uanset hvor ansvaret bliver søgt placeret i de her konstruktioner og med denne her erhvervsfremme, som ligger i denne her lov. Og det er samtidig også sværere for offentligheden at få indsigt i, hvad der foregår med de konstruktioner, man laver.

Derfor er det Dansk Folkepartis udgangspunkt, at loven i sig selv ikke bør være at finde i den danske lovgivning og bør fjernes, og derfor vil vi naturligvis også stemme imod et forslag fra regeringen om, at man skal undlade at revidere denne her bestemmelse.

Men jeg vil bare godt sige, at jeg synes, at Folketingets flertal burde tage denne her diskussion med oprejst pande og så være indstillet på at tage hele den revision, som man normalt gør, når sådan en bestemmelse er i et lovforslag. Så kan flertallet jo herefter vedtage at gennemføre, at vi skal fastholde lovgivningen, hvad vi så ikke i Dansk Folkeparti på det nuværende grundlag ønsker at være med til.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Investeringsklimaet i Danmark er for dårligt, siger hr. Kristian Thulesen Dahl, jamen læser Dansk Folkepartis ordfører overhovedet ikke den førende danske presse? Når Dansk Folkepartis ordfører aldrig over på de bagerste sider, der, hvor man har børskurserne? Der, hvor man hver eneste dag stort set kan læse: Nu er der igen slået ny rekord for aktiekurserne i Danmark, nu er der igen sat ny rekord for kurserne på obligationer. Tyder det på et dårligt investeringsklima?

Næ, det tyder på det, vi alle sammen ved: at erhvervslivet tjener penge som aldrig før. Og det med, at det skulle være i Danmark, det er dårligt: jamen den udvikling, at arbejdspladserne flytter ud af landet, gælder jo i alle de udviklede industrilande i Europa, det er jo ikke kun i Danmark, og derfor kan man lige så godt opgive, at det private erhvervsliv skal løse beskæftigelsesproblemet. Det gør det ikke.

Vi bliver nødt til at finde på nogle andre veje for at få det bragt på plads med at få beskæftigelsen i orden, og derfor skulle man hilse det her forslag velkommen som én metode blandt andre.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg kan selvfølgelig ikke have siddende på mig, at hr. Kristian Thulesen Dahl siger, at vi ikke tør. Sikke dog en gang vrøvl.

Jeg vil gerne understrege her, at det her lovforslag har været lagt frem rigtig mange gange. Og jeg kan huske denne her melodi, som er blevet spillet her fra højre side, eller hvordan man nu skal opfatte V's, Det Konservative Folkepartis og Z's og Dansk Folkepartis argumentation.

Det, vi jo ved, er, at den situation, som der har været med, at det skulle fremlægges år for år, har jo fremkaldt den samme debat. Det er jo sådan, at disse partier er indædt imod. Og det kan vel ikke være rigtigt, at fordi de er indædt

imod, så skal vi have en revisionsbestemmelse, når vi andre er for og faktisk mener, at det her har udviklet sig på en meget, meget, meget sund og fornuftig måde og er indgået i det normale arbejde, som betyder, at man også har kunnet foretage nogle løft – også via amtskommuners og kommuners deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter.

Det synes jeg ikke man bør bebrejde os, at vi nu har taget den konsekvens, fordi vi godt ved, at hele denne her melodi vil blive spillet hver gang – uanset hvor fornuftigt amtskommuner og kommuner udtaler sig – fordi man har en religiøs opfattelse af, at det her er man imod. Og det synes jeg da er fint, at man erkender, at sådan ser situationen ud. Men at vi andre skal bruge tid på det, forstår jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Når Socialdemokratiets ordfører ikke forstår, at også Socialdemokratiet skal bruge tid på det her, så må Socialdemokratiets ordfører forstå, at det er, fordi Folketinget rent faktisk har bestemt, at man ønsker denne her lov til revision i indeværende folketingsår.

Nu ønsker regeringen så, at Folketingets flertal skal træffe en ny beslutning og ikke lave den revision. Det er regeringen selvfølgelig i sin fulde ret til at fremsætte et forslag om, og flertallet er i sin fulde ret til at stemme det igennem, som det jo også vil ske. Jeg siger bare, at når man ikke ønsker revisionen, så burde man jo ikke i sin tid overhovedet have taget med, at der skulle være denne her revision i indeværende folketingsår.

Altså problemet er, at der jo også kunne komme nogle kommentarer omkring denne her lovgivning, som ikke ville passe regeringen og ikke ville passe det flertal i Folketinget, der ønsker at fortsætte denne her lov. Og de argumenter, som måske kunne være nye, fordi verden jo ikke står stille, får hr. Ole Vagn Christensen altså ikke på sit bord i forbindelse med en revision af det her lovforslag, for han ønsker ikke revisionen.

Lad mig så sige til hr. Frank Aaen: Jamen hr. Frank Aaen må altså så også læse på de der gule sider – som vi bladrer om til en gang imellem, fordi vi er ordførere på de områder, vi er – at erhvervslivet faktisk tjener en meget, meget stor del af sine indtægter i udlandet og ikke i Danmark, og så er det jo også naturligt selvfølgelig, at der bliver investeret mange i udlandet.

Men det, vi kunne prøve at arbejde på her i Folketinget, var at skaffe et investeringsklima i Danmark, som ville gøre, at en større del af de midler kom hjem til Danmark og blev investeret i Danmark – og det er bl.a. ved at se på mange af de forhold, vi har i Danmark, som skræmmer erhvervslivet. Det er både personskatter, og det er også forhold som grønne afgifter, som hr. Frank Aaen jo overhovedet ikke vil være med til at se på, om man burde afskaffe, som belaster de investeringer, der foretages i virksomheder i Danmark, hårdere end i de lande, hvor investeringerne ellers er på vej til at flytte ud til.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg skal kvittere for, at hr. Thulesen Dahl nu forstår, at et flertal godt kan sige, at den her revisionsbestemmelse er en overflødig bestemmelse, for den måde, som den er blevet brugt på, og den måde, som vi har fulgt det her arbejde op på, har været, at vi af en stor gruppe her i Folketinget er blevet mødt med, at den lov bare skal væk, men et flertal har sagt, at den skal være der, og det har været samme melodi, der har været spillet hver eneste gang. Der har ikke været et seriøst stykke arbejde omkring det, der hedder revisionen af den. Der har kun været tale om enten at få den væk, eller også har et andet flertal bestemt, at den skulle være her.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg har siddet med undren og lyttet til hr. Ole Vagn Christensen. Aldrig nogen sinde havde jeg troet, det var muligt at høre en socialdemokrat stille sig op på Folketingets talerstol og sige: Argumenter er ligegyldige, så derfor gider vi overhovedet ikke have en diskussion om det. Jamen det var i virkeligheden det, hr. Ole Vagn Christensen sagde: Vi er argumentresistente, så vi behøver ikke at have nogen yderligere diskussion om det. Vi kan se, at der er et flertal for det her, og så skal det køre, som det hele tiden har gjort.

Det er utroligt. Jeg er forbløffet over, at der er et flertal i dette Folketing, der vil stå bag en sådan argumentation.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Lad mig sige til hr. Ole Vagn Christensen, at jeg selvfølgelig er opmærksom på, at det ikke er første gang, Folketinget diskuterer det her

område, og det er heller ikke første gang, vi har en egentlig diskussion på baggrund af, om der skal foretages revision.

I den forbindelse kunne jeg godt tænke mig at spørge erhvervsministeren, om det er rigtigt, at den har været til diskussion på baggrund af revisionsbestemmelsen én gang, eller om det er flere. Mig bekendt er det én gang.

Men til hr. Ole Vagn Christensen: Sagen er jo, at vi nu står med en revisionsbestemmelse og skal tage stilling til et lovforslag om, hvorvidt den revisionsbestemmelse skal udgå, eller om vi skal tage revisionen. Dér må nogle af os jo tage udgangspunktet om, at regeringen ikke ønsker en egentlig revision af den her lov, som udtryk for, at der kunne være nogle argumenter, der måske også taler imod regeringens synspunkt om, at det er så fortræffelig en ordning, som der gives udtryk for.

Der kunne være nogle hjørner, som Venstre, De Konservative, Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti i den der meget ideologisk prægede modstand – som hr. Ole Vagn Christensen giver udtryk for vi har imod ordningen – ikke selv har fundet frem til, og som en revision så ville bibringe os, og den frygt kan hr. Ole Vagn Christensen jo have. Jeg tillader mig bare at give udtryk for, at det måske er sådan noget, der er foregået i tankerne, når man ikke har ønsket en egentlig revision af denne her lov.

I modsat fald kan jeg altså ikke se, hvad det skulle gøre regeringen at få en revision, men det er klart, at når man er modstander af en lov, så er man også modstander af, at den ikke bliver revideret, så vi får mulighed for også at fremføre vores synspunkter imod loven og mulighed for igennem det revisionsarbejde at finde nye argumenter frem, som egentlig taler for, at den ikke virker i den måde, den er blevet praktiseret på.

Men jeg vil da til slut sige, og det skal så nok være min sidste bemærkning i den her debat, at en revision skal også have mulighed for at påvirke f.eks. Dansk Folkepartis holdning. Det er klart, at vi også vil kunne lade os påvirke af de argumenter, der kommer i forbindelse med en revision. Derfor kan jeg egentlig ikke forstå, hvorfor regeringen ikke vil tage den revision.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg synes, det var et fint brøl, nej, det må man vist ikke sige, men udtalelse, der kom fra fru Annette Just. Jeg har jo netop sagt, at grunden

til, at vi ikke behøver at skulle have den her op hvert eneste år, er, at situationen er meget klar: Oppositionen vil ikke via argumenter være med til at bibeholde denne lov; det er klart og tydeligt blevet sagt også i dag. Så vurderingen af, hvem der er modtagelige, og hvem der ikke er, og hvem der er tidsspildekrævende, vil jeg overlade til dem, der har hørt på debatten.

Sådan som jeg har opfattet debatten, så har det været en klar afvisning af loven, og man vil af med den så hurtigt, det kan lade sig gøre. Det er jo ikke noget med, at man vil indgå i et seriøst stykke arbejde omkring en revidering af loven.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg vil meget nødig fornærme nogen, men som jeg hører debatten, så drejer den sig om, hvorfor vi ikke må diskutere det, som vi så i øvrigt er i fuld sving med at diskutere. Jeg har meget svært ved at se, at behandlingen af det her lovforslag skulle afskære nogen fra under udvalgsbehandlingen at sætte spørgsmålstegn ved, hvordan det har virket, og hvordan det er kørt. Hvad har kommunerne lavet, hvad har amterne lavet osv. osv. osv.?

Men jeg vil gerne afvise, ligesom hr. Ole Vagn Christensen gjorde det, at der er tale om, at regeringen ikke har en holdning til denne her lov. Vi skriver udtrykkeligt i bemærkningerne, at grunden til, at revisionsbestemmelsen foreslås ophævet, er, at vi mener, at denne lov har – med alt det kendskab, vi har til, hvad den er blevet brugt til – fungeret godt. Den giver rammer for, hvad kommuner og amter må og ikke må, og den har efter vores mening fungeret rimelig fornuftigt.

Men jeg synes, der kunne være god grund til under udvalgsbehandlingen at få en nærmere belysning af, hvad den har været brugt til, for nogle af indlæggene her i dag kan altså give indtryk af, at det sandelig ikke er småting, der er foregået derude, f.eks. spørgsmålet om dispensationsadgangen, som kan gives til, at man kan yde direkte finansielt tilskud til en virksomhed.

Jamen undskyld mig, for det første er der i 2½ år givet fire dispensationer i hele landet, fire dispensationer og ét afslag, og de er bestemt ikke af en sådan karakter, som man kunne høre lå i luften i hr. Jens Løgstrup Madsens indlæg. Det er et spørgsmål om, og det har vi tidligere redegjort for, at dispensationer bliver givet f.eks. i forbindelse med kommuners eller amters indskud i forskerparker eller i forbindelse med noget med turisme eller med et eller andet pro-

gram, som bliver sat i værk for nogle virksomheder. Det er jo ikke et spørgsmål om, at kommuner og amter skyder 5 mio. kr. ind i en privat virksomhed for at få den til at udkonkurrere nabovirksomheden.

Der er altså et par ting, vi er nødt til at få på det rene under udvalgsbehandlingen, og det hilser jeg velkommen. Jeg kan ikke se, at der er nogen, der behøver at få deres ytringsfrihed hæmmet af, at det bliver under denne form, vi skal diskutere loven.

Men regeringen har en klar holdning, regeringspartierne har den holdning, at loven har fungeret rimelig fornuftigt, og derfor synes vi faktisk ikke, at der er behov for en revision af den. Den fungerer meget godt, og lad os nu bare lade være med at lave tingene om hele tiden; nu fungerer det, og nu kører det på den måde, og indtil der sker et eller andet vanvittigt, så synes vi, den skal køre videre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 19:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af forsøgsbestemmelser i lov om hjemmesygeplejerskeordninger.

Af Pia Christmas-Møller (KF) og Ester Larsen (V) m.fl. (Fremsat 10/10 96).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Det Konservative Folkeparti og Venstre har nu fundet sammen om at fremsætte beslutningsforslaget om indførelse af forsøgsbestemmelser i lov om hjemmesygeplejerskeordningerne, hvilket jo var forventeligt. Ideen er så at give kommunerne hjemmel til i en forsøgsperiode at yde vederlagsfri hjemmesygepleje ved privatansatte sygeplejersker.

Forslaget begrundes med, at udviklingen på social- og sundhedsområdet skaber et behov for, at kommunalbestyrelser får mulighed for at udvikle nogle nye veje til at forbedre effektiviteten og også kvaliteten af serviceydelserne, og i den forbindelse finder forslagsstillerne, at det er væsentligt, at man forsøger at udnytte de muligheder, der ligger i samspillet imellem den private og den offentlige sektor.

Lad det være sagt med det samme, at også jeg synes, det er en god idé hele tiden at være opmærksom på, om der i lovgivningen er barrierer for en mere hensigtsmæssig tilrettelæggelse af kommunernes opgaver.

Som loven om hjemmesygeplejerskeordningen er udformet i dag, er det jo et lovkrav, at kommunerne ansætter hjemmesygeplejersker, men der er alligevel efter loven mulighed for, at kommunerne overlader deres kompetence; det bliver så til en selvejende institution, som kommunen har en driftoverenskomst med.

Forslagsstillerne ved også godt, at jeg for nylig har sagt, at jeg ville undersøge mulighederne for at indføre en forsøgsbestemmelse i loven. Det er lige så kendt, at denne tanke ikke vandt tilslutning i hele regeringen. Det er derfor svært at sige sig fri for at opfatte forslaget til folketingsbeslutning som politisk drilleri. Men det synes jeg egentlig også er i orden, for det tager en stærk og livskraftig regering jo ikke skade af, og jeg kan godt forstå, at det ikke er så nemt at være opposition.

Så er det jo heller ikke første gang, at en minister ikke kan få opbakning i hele regeringen til sine ideer. Jeg tror, at man, hvis man sådan graver lidt i hukommelsen, også vil kunne erindre sig det i firkløverregeringen og i de andre regeringer, der har været sammensat af flere partier, hvor forslagsstillerne jo selv har deltaget. Så jeg vil tro, at det ikke er første gang i historien, det er sket.